

JAARVERSLAG 2014
Stichting Kruispunt

Inhoud

Voorwoord door de voorzitter	2
Zomaar een dag	3
Activiteitenverslag	6
Veelkleurigheid	12
Uit een stageverslag	13
Zorg voor voeten	14
Kookgroepen	15
Personeel	16
Financieel jaarverslag	17
Schenken	19
Gegevens Stichting Kruispunt	20
Aanmeldingsformulier donateur	21

Voorwoord door de voorzitter

Wat gaat de tijd toch snel. Op 23 februari 2015 ben ik al weer begonnen aan mijn tweede vierjarige bestuurstermijn. Ben dus alweer op de helft van de maximale bestuurstijd. En nog steeds vind ik het een voorrecht om voorzitter te mogen zijn van deze prachtige stichting. Privé verkeer ik in de situatie dat ons huis nog steeds mooier wordt, ik weliswaar even geen prachtige baan heb maar wel veel bezigheden waar ik toegevoegde waarde kan leveren, met mijn partner lief en leed kan delen en onze zoon een fijne baan heeft en dito vriendin. En dat alles in goede gezondheid. Over elementaire zaken hoef ik me niet echt druk te maken.

Nee, dan onze bezoekers. Ze moeten iedere dag weer opnieuw het gevecht aan voor de meest elementaire zaken van het leven. Hoe kom ik aan iets te eten, waar kan ik me even wassen of oprispen, hoe kom ik aan schone kleren en waar slaap ik vannacht? Hoe kom ik aan geld om mijn schuld te betalen? Allemaal zaken die voor veruit de meesten van ons helemaal niet nodig zijn om ons dagelijks druk over te maken, laat staan voor te moeten knokken, stelen of bedelen.

Financieel houdt het nog steeds niet over voor Kruispunt. We hebben 2014 wederom afgesloten met een verlies, nu van ongeveer € 6.000,00. De bodem van onze reserve is in zicht, dus moeten we ook in 2015 weer op zoek naar nieuwe financiële middelen. In ons financieel jaaroverzicht verderop kunt u ook nu weer lezen hoe wij aan ons geld komen. De gemeente Arnhem, onze grootste donateur, stelde ook dit jaar weer ruim € 160.000 beschikbaar. Daarnaast is er gelukkig nog steeds een grote diversiteit aan mensen, stichtingen, kerken en verenigingen die ons financieel een warm hart toedragen. Echter, ook zij voelen de crisis. Het aantal donateurs is teruggelopen, de omvang van hun bijdrage ook of staat ter discussie.

Mocht u nog mogelijkheden kennen die geldmiddelen opleveren voor Kruispunt laat het ons dan svp weten. Iedere euro is van harte welkom en wordt uitermate goed besteed. Via alle mogelijk kanalen zullen we een beroep doen op de samenleving om ons te ondersteunen: geld en vrijwillige inzet zijn bij ons goed besteed. Hebt u geld of inzet over en bent u op zoek naar een bestemming daarvoor, dan ontvangen wij het graag

Ook in 2014 was Kruispunt 313 dagen (alleen zondag dicht), 5,5 uur per dag weer dat rustpunt. Dankzij de vele vrijwilligers, gastvrouwen, -heren, geldgevers, bestuursleden en onze drie pastors Anton, Ellie en Connie hebben we met een luisterend oor met honderden mensen weer hun lief en leed gedeeld. Het enige wat we daarvoor terugvragen is dat onze bezoekers anderen met respect behandelen. Als er al eens iemand onze tolerante gedragsgrenzen overgaat dan wordt hij of zij onmiddellijk door andere gasten tot de orde geroepen. Zo uiten onze deelnemers hun dankbaarheid aan Kruispunt: respect voor onze helpers en voor elkaar!

Op de volgende pagina's kunt u in een aantal verhalen lezen over wat er zich zoal heeft voorgedaan het afgelopen jaar. Ik beveel u de verhalen van harte aan!

Barth van Eeten
Voorzitter

Zomaar een dag ...

Gek eigenlijk, wij mensen zijn allemaal anders, we weten dat ook wel, het maakt ons uniek. En toch koesteren we een ideaal mensbeeld: zo en zo ziet de perfecte mens er uit, zo zouden we graag willen zijn en zo moet het liefst ook de ander zijn. We hebben daar vaak zelfs voorbeelden bij: een popster, die charismatische politicus of een heilige uit vroeger tijd. Maar, ontkennen we daarmee niet de waarde van het eigene van onszelf, het eigene van ieder mens? Datgene waarmee elk mensenkind op zijn plaats in de wereld, die wereld kan helen en betekenis geven op eigen, soms onverwachte, wijze. Op Kruispunt kom je elke dag dat onverwachte, die kleine signalen tegen die het leven van mensen kleuren en hoop geven.

Om half tien 's morgens kom ik aan bij Kruispunt. Er staan al wat mensen te wachten totdat wij open gaan. "Goeiemorgen, wat is het koud hè." "Kunnen we niet alvast naar binnen?" "Is het geen winterprotocol?" Ik maak de eerste praatjes en beloof dat ik de koffie aan zal zetten. Binnen wordt de thermostaat op twintig graden gezet. Er zijn er meer die niet tegen de kou kunnen. Op het bureau ligt post van een aantal bezoekers. Geert heeft online iets besteld en het doodleuk naar Kruispunt laten sturen. Ook anderen gebruiken ons, zonder dat we echt postadres zijn, om af en toe post te ontvangen. Computer aan, koffie aan, vrijwilligers druppelen binnen, de dag kan beginnen. We drinken eerst nog een bakje met elkaar en dan kan om 10.00 uur de deur open. "Mag ik bellen?" Er wordt een lijstje samengesteld met de volgorde van de namen van mensen die op kantoor even willen bellen, een vraag hebben of een praatje willen maken.

De eerste is Bennie. De pinautomaat heeft zijn bankpasje ingeslikt. We kunnen er samen wel om lachen. Het is niet de eerste keer dat zijn leefgeld via de bewindvoerder op de rekening van Kruispunt

gestort wordt. We bellen de “Gelderse Stichting” en maken het in orde. Een mailtje naar onze penningmeester, een stevige hand en Bennie gaat nog een kopje koffie drinken. De kop is eraf.

Ondertussen heb ik Alex al zien zitten. Hij lijkt nuchter en hij glimlacht naar me. Een goede bui schat ik in. Op kantoor liggen papieren voor hem, een indrukwekkende stapel vragenformulieren die hij in moet vullen voordat het intakegesprek op Groot Batelaar, een forensische behandelingskliniek, kan plaatsvinden. Ik ga naar hem toe, “mag ik wat vragen?” “Ja, je wilt zeker je tientje terug.” Nee dat is het niet. Voorzichtig leid ik hem naar de formulieren toe. Maar Alex wil niet. “Ze begrijpen me toch altijd verkeerd, wat moet ik daar.” Een half uur lang luister ik naar het verhaal van zijn leven. Heel stil. Een keer eerder had ik al ervaren dat dit hem goed doet. Tranen komen en worden woest weggeveegd. Hij stormt naar het toilet. Wat een frustratie, verdriet, onrecht. Slotconclusie: Alex gaat niet naar Groot Batelaar. Machteloosheid bekruipt me. Aan de ene kant begrijp ik hem volkomen en zie ik ook niet zo goed wat hij daar zou moeten. Hij zou het er nog geen dag uithouden. Aan de andere kant: weer een kans voorbij. Maar ook: tranen zijn een doorbraak, kunnen een nieuw begin aankondigen.

Toon klampt me aan: “heb je even tijd?” Hij loopt met me mee naar kantoor. Eigenlijk is het vaste prik. Minstens één keer per week wil Toon even vertellen wat hij allemaal beleefd heeft. Dat hij zo goed contact heeft met zijn begeleidster, dat de toneelclub van de RIBW zo leuk en gezellig is en dat hij eigenlijk te goed voor deze wereld is. Wat trouwens ook werkelijk zo is.

Aan het eind van ons gesprekje zingt hij een lied voor me van John Denver: “You fill up my senses...” Ik bedoel maar.

Dan volgt Bert, middelbare leeftijd, hij oogt zenuwachtig. “Mag ik even mijn bewindvoerder bellen?” Het telefoongesprek gaat van beleefd naar wanhopig. Nee, hij krijgt geen extra geld deze maand. Dan stort Bert zijn hart uit, hij eindigt met een verdrietig “en ik heb niet eens een euro voor een postzegel, kan ik niet eens mijn dochter een verjaardagskaart sturen.” Nou, een postzegel ligt hier nog wel in de la. Zijn gezicht klaart op. Als hij de deur uitloopt, draait hij zich nog even om: “soms denk ik, misschien bestaat God toch wel...”

Tussen de middag loop ik het park in en eet in het eerste voorjaarszonnetje mijn lunch. Al na een paar minuten schuift Jan naast me op het bankje. Hij lust ook wel een boterhammetje. We keuvelen wat over het leven in het algemeen en Kruispunt in het bijzonder. Jan heeft grootse verhalen en een vrolijke lach. Ik word altijd blij van zijn optimisme en originele kijk op de wereld.

Als ik een ommetje maak via het pleintje voor de V&D kom ik Bets tegen, licht zwalkend, een bierblikje hangt uit haar jaszak. We kennen elkaar goed en ik vraag of ze zin heeft om even op de trap bij Muzisch bij te kletsen. Ze ziet er wat verdrietig uit. Stil zitten we naast elkaar. “Hoe gaat het?” “Slecht.” Ze vertelt hoe alleen ze zich voelt en dat ze zo graag..... ja wat eigenlijk.....een ander leven zou willen. “Hoe is het toch zo ver met me gekomen?” vraagt ze zich hardop af. “Ik ben zo moe.” We zwijgen. Dan voel ik hoe haar hoofd op mijn schouder zakt, tranen druppen op me, als vanzelf leg ik mijn hand op haar. En ineens, waar komt dat nu weer vandaan, hoor ik mezelf zingen, het kinderliedje dat ik twintig jaar geleden voor het laatst voor mijn dochters zong: “Ik zegen jou in Jezus naam.....hij zorgt voor jou.” Zomaar midden in de stad, een heilige plek.

De avondinloop is druk en gezellig. Er is tijd voor een spelletje rummikub en dat ik twee potjes achter elkaar win wordt niet zo gewaardeerd. Voor het eten steek ik een kaars aan voor ons allemaal en stilletjes ook nog één voor de mensen die ik vandaag ontmoet heb. Mensen met allemaal een eigen kleur en een eigen verhaal. Met tranen, een lied, een lach en een uitspraak hebben ze de wereld op hun unieke manier geheeld.

Connie Vlieg
Pastor

Activiteitenverslag

Het Kruispunt bestaat globaal gezegd uit drie ruimtes, de drie K's: de Keuken, het Kantoor en de Kamer. En bij kamer moet je dan denken aan een grote huiskamer inclusief aparte rookruimte, die ruimte biedt aan ongeveer 40 mensen tegelijk.

Om met die kamer te beginnen: zes dagen in de week wordt die kamer 's morgens en 's middags gevuld door onze bezoekers.

In 2014 kwamen in totaal ruim 400 verschillende mensen over de vloer.

's Morgens van 10.00 tot 13.00 uur komen en gaan er tussen de 50 en de 60 mensen. Ze drinken koffie, eten van het brood dat een aantal bezoekers ophaalt bij bakkers in de buurt, die het brood van de vorige dag niet meer verkopen. Ze zoeken contact met elkaar en met de medewerkers, ze doen spelletjes of kruipen achter de computer. Of ze zoeken gewoon een rustmoment.

Na een onrustige nacht buiten of in de nachtopvang even het hoofd op tafel leggen en wat slaap inhalen.

's Middags is de huiskamer opnieuw gevuld: 35 tot 40 bezoekers komen binnen. Er wordt 's middags minder in-en uitgelopen dan 's morgens, want de meesten komen voor de warme maaltijd die rond 18.00 uur wordt opgediend. Die wil je niet mislopen.

Marco: *“hier wordt met liefde gekookt en dat proef je.”*

Op zaterdagmiddag gaan alle tafels om 18.00 uur aan de kant en worden alle stoelen in een grote kring gezet voor een korte viering. We zingen, horen een stuk uit de bijbel met een overweging en we steken kaarsen aan voor wat ons bezighoudt. Een moment van verstillig in het hectische bestaan dat voor velen in de kring vooral uit overleven bestaat.

Elke keer weer verbaas ik me erover dat een zaal vol herrie en rumoer, waarbij drank-of drugsgebruik of psychoses een flinke rol meespelen, zo stil kan worden, zo vol aandacht. Het ontroert me.

José zegt, als ze hoort dat mijn kat is overleden: "Gecondoleerd, ik ga straks een kaars voor jou opsteken. Jij doet dat zo vaak voor ons, maar nu ben jij aan de beurt."

Natuurlijk wordt er na de viering ook weer gegeten, meestal brood en soep, door een vrijwilligster gekookt met allerlei verse ingrediënten.

Daarmee zijn we in de Keuken. Die keuken is dankzij subsidie van de Dullertsstichting in 2014 grondig vernieuwd. Daar zorgen vijf gastvrouwen, één gastheer en ruim 30 vrijwilligers bij toerbeurt, dat er koffie en thee in overvloed is, dat de afwas gedaan wordt en wat al niet meer.

Er komen bijna dagelijks kookgroepen van buiten die met hun meegebrachte boodschappen een maaltijd in elkaar flansen voor 40 mensen.

En op maandagavond wordt traditiegetrouw door bezoekers zelf gekookt.

Een vrijwilligster van een kookgroep: *“Toen ik hier voor het eerst kwam koken, had ik geen idee dat ik het hier zo gezellig zou vinden, ik doe het nu al jaren, het is bijna een verslaving.”*

Hoe belangrijk de kamer en de keuken ook zijn, toch zijn er inloopochtenden dat je als pastor die ruimtes nauwelijks ziet. Dat komt omdat er ook nog het Kantoor is. Daar kunnen mensen even apart met de pastor praten, even hun hart luchten, hun vragen stellen.

Daar wordt ook veel gebruik gemaakt van de telefoon om instanties te bellen, zaken te regelen, contact te leggen met familieleden enzovoort.

Mirko belt af en toe het nummer van zijn moeder in Servië en legt dan snel de hoorn neer. Zij belt dan terug naar het Kruispunt en kan haar zoon even spreken. Dat zijn mooie momenten, want vaak is Mirko te ver heen om een gesprek te kunnen voeren.

Alfred: *“Ik ben allergisch voor hulpverleners, stoot me effe aan als ik te opgefokt aan de telefoon zit, dan kan ik dimmen.”*

Juist in dat kantoor krijgen we vaak een inkijk in datgene waar onze bezoekers tegenaan lopen.

Een bezoeker probeert al weken een afspraak te maken met een tandarts en het lukt maar niet. Na weer een poging zit hij te vloeken op kantoor.

Als ik hem vraag of ik nog een poging mag doen, geeft hij me toestemming. Ik bel en leg de situatie uit en maak een afspraak voor hem. Hij zit er een beetje verslagen bij: “Hoe kan dat nou, ik loop al weken te kloten en bereik niks en jij belt één keer en het is geregeld.” Het is iets waar veel van onze bezoekers tegenaan lopen: nauwelijks gezien of gehoord worden. En overal kastjes en muren.

Regelmatig is er contact met een uitkerende instantie. Er is een pasje kwijtgeraakt of gestolen, een rekening is geblokkeerd of er is nog geen rekening geopend waarop een voorschot van de uitkering gestort kan worden. In overleg met de desbetreffende instantie wordt regelmatig leefgeld voor onze bezoekers overgemaakt op de rekening van Kruispunt. We mogen ons gelukkig prijzen met een penningmeester die dat allemaal goed in de gaten houdt.

Mirjam: *“Ik ben zo blij dat ik hier kan zeggen wat ik echt vind;
hier word ik er niet voor afgestraft.”*

Ook vindt er regelmatig overleg plaats in ons kantoor met hulpverleners van allerlei instellingen. Als hulpverleners weten dat hun cliënten regelmatig bij ons komen, bellen ze ons op om hen boodschappen door te geven of aan afspraken te herinneren.

Ook al ligt ons bureau soms vol met berichten voor allerlei bezoekers, zodat we zelf ook een beetje in de chaos zitten, we zijn er blij om. Want het kan een hoop ellende voorkomen.

We zijn er ook blij mee dat steeds meer hulpverleners de weg naar het Kruispunt weten te vinden om daar hun cliënten op te zoeken in onze laagdrempelige setting.

Raul: *“Ik kom even mijn begeleidster laten zien waar ik elke dag uithang, dan snapt ze beter waarom het Kruispunt belangrijk voor me is.”*

De ruimtes van het Kruispunt werden ook gebruikt voor activiteiten in kleinere setting.

Zes keer is er een gespreksmiddag gehouden rond een thema waaraan gemiddeld zes bezoekers deel namen. Ruimte om met elkaar de diepte in te gaan, verlangens en kwetsbaarheid aan elkaar te kunnen tonen.

Iedere maand is bij het Kruispunt een vergadering gehouden van het Cliënten Participatie Panel, een groep die door de gemeente in het leven is geroepen om gevraagd en ongevraagd advies uit te brengen aan de gemeente als het gaat om de belangen van mensen die gebruik maken van de opvangvoorzieningen. Eén van de pastores is altijd aanwezig bij die vergaderingen om mee te denken.

Vijf studenten van Hogeschool Artez in Arnhem hebben 8 creatieve workshops gehouden bij het Kruispunt, waar met gemiddeld 8 bezoekers gewerkt werd met dans, muziek, schilderen, schrijven en fotografie. Dit mondde uit in een expositie in “Het Pakhuis.”

Wat de studenten en de deelnemers betreft voor herhaling vatbaar.

Vier keer ontvingen we een groep middelbare scholieren met hun leraar maatschappijleer om hen informatie te geven over dakloos zijn, verslaving, vereenzaming en wat al niet meer. Nieuwsgierig vroegen ze ons en de bezoekers als ervaringsdeskundigen het hemd van het lijf.

***Ilona**, een scholier: "Ik dacht altijd dat daklozen gewoon lui waren, maar nu denk ik daar wel wat anders over."*

Ook buiten de muren van het Kruispunt ontplooiden de pastores activiteiten.

Op verzoek werd informatie gegeven aan groepen over het werk en de doelgroep van het Kruispunt.

En regelmatig werden bezoekers van het Kruispunt buiten de setting van het Kruispunt bezocht: op straat, thuis, in gevangenis of ziekenhuis of afkickkliniek.

Dan gaat het vaak over andere dingen dan de stress van het "overleven". Andere vragen komen aan de orde. "Hoe moet dat straks als ik weer vrij kom?" "Is de relatie met mijn familie die ik verzeekt heb nog te herstellen?" "Waar haal ik het vertrouwen vandaan dat het ooit goed komt?" "Als ik dood ga, wil jij dan mijn uitvaart regelen?"

***Freek**: "Bijna niemand hier weet dat ik vroeger een dakloze junk was. Als jij langskomt kan ik daar vrij over praten. Dat vind ik tof, want het hoort toch bij mij."*

In het najaar van 2014 is er voor Omroep Gelderland een documentaire gemaakt over het Kruispunt. Alles moest uiteraard zorgvuldig worden voorbereid, want niet iedereen wil herkenbaar op TV. Maar sommigen voelden daar de vrijmoedigheid toe en vertelden een deel van hun verhaal.

De filmmaker en de geluidsman die regelmatig over de vloer kwamen, waardoor ze bij de meeste bezoekers bekende gezichten werden, hebben met integriteit hun werk gedaan.

En het resultaat mag gezien worden. Op de website van het Kruispunt is de link te vinden naar deze documentaire.

***Remi**: "wat ik het mooiste vond van de documentaire is dat jij zei dat jullie aanwezig blijven ook als het lijkt dat het nooit beter wordt met iemand."*

En natuurlijk zijn we ook in 2014 weer afgereisd naar Taizé, de Franse gemeenschap, waar jaarlijks vele duizenden mensen uit heel de wereld samenkomen voor een week van bezinning.

Tien 30+ers en vijf jongeren gingen er mee en beleefden samen de vieringen, de gespreksgroepen, de corveetaken en natuurlijk een heleboel lol.

Anton Metske
Pastor

Veelkleurigheid – door de ogen van een vrijwilligster

Een bijdrage schrijven voor in het jaarverslag van de plek waar ik werk; dat moet toch niet zo moeilijk zijn dacht ik..... Toch merk ik dat het veel moeilijker vind dan ik had gedacht! Ik kom bij de vraag uit wat het Kruispunt voor mij tot die speciale werkplek maakt. Dan ben ik meteen stil en schieten mij geen woorden te binnen. Het is een gevoel, ik zou bijna zeggen een geheim, een mysterie wat zich niet zomaar concreet in woorden laat vangen.

Ik weet nog goed mijn eerste ontmoeting met het Kruispunt. Het is allemaal niet wat ik ken. De plek; in een achteraf straatje aan de rand van het winkelcentrum, donker; de rolluiken waren al naar beneden en het rook er naar sigaretten want de inloop was net geweest. Wat voor een mensen zouden hier komen? In het gesprek met Anton merkte ik dat dit een bijzondere plek moest zijn. Als een sprong in het diepe ging ik op de vrijdagmorgen aan het werk.

Dit moment is nu iets meer dan twee jaar geleden en ik kan zeggen dat er sindsdien heel wat veranderd is. Het Kruispunt is een plek waar ik graag kom, waar ik me thuis voel. Ik heb mogen ontdekken en ervaren dat dit een plek is, die ik zelf met het licht van een kaars associeer. Zoals het witte licht uiteen kan vallen in alle kleuren van de regenboog, zo kunnen hier ook alle kleuren zichtbaar worden. Dat is iets waar ik elke keer weer van kan genieten, blij en dankbaar om kan zijn. Je hoeft je hier niet te verschuilen achter een masker, mee te doen met de massa of het gevoel hebben alleen op bepaalde voorwaarden mee te mogen doen, geaccepteerd te worden. Dat is een groot goed! Misschien wel één van de geheimen van het Kruispunt. Begrijp me goed, niet dat hier alles mag en kan, nee zeker niet. Er zijn grenzen en regels. Maar je mag als mens met al je kanten aanwezig zijn, je laten zien. Ontdekken wat je nog niet van jezelf weet. Prachtmens! Door de bezoekers en collega's voel ik me uitgenodigd om, anders dan ik tot dusver geleerd heb, mijzelf te zijn en te worden. Veelkleurig mens. Dat kan me ontroeren en me dankbaar maken.

Zoals ik heb ervaren, op deze plek mezelf te mogen en kunnen zijn, wil ik er ook voor de anderen zijn. Op mijn werkdagen komt dat neer op veel praktisch werk. Daarnaast, meeleven, spelletje doen, kruiswoordpuzzel oplossen, muziek maken, lachen, verdrietig zijn, praten en vooral: luisteren en aanwezig zijn.

Zo gaat er voor mij een nieuwe wereld open.

*Marjan
Vrijwilliger en gastvrouw*

UIT EEN STAGEVERSLAG

Een hulpverleenster, werkzaam in een sociaal pension van het RIBW, heeft bij het Kruispunt stage gelopen om nader kennis te maken met de manier van werken volgens de presentie-methode.

Hier volgt een stukje uit haar stageverslag:

“Ik heb mijn stage bij het Kruispunt als een heel mooie en intensieve tijd ervaren. Ik had niet verwacht er zo veel indrukken op te doen. Ik dacht het meeste wel gezien te hebben inmiddels en was dus echt verbaasd na één ochtend gewoon echt moe te zijn en ook nog eens de problemen van mensen mee naar huis te nemen.

Het intensieve eraan vond ik dat zo graag aan de slag wilde met al deze mensen; zo veel problemen, daar moet toch iets aan te doen zijn?

Tegelijkertijd besepte ik dat het juist de kracht is dat er niet gelijk iets aan de problemen gedaan wordt; anders kwamen de bezoekers niet dag in dag uit terug.

Zeer treffend vond ik de situatie van Mary, een zwaar drugsverslaafde vrouw van mijn leeftijd die een paar keer volledig over haar toeren (lees: psychotisch/hysterisch/woedend) binnen kwam. Als haar leven zo zwaar is verwacht ik dat je hulpverlening zoekt, maar zij kwam op een fiets met twee leuke banden naar het Kruispunt toe.

Wat is dat dan wat ze vindt bij het Kruispunt? Waarom gaat ze niet naar de hulpverlening? Ik denk dat dit de arm om haar heen is, de oprecht geuite betrokkenheid i.p.v. de professionele afstand.

In beide zit een grote kracht en bij herstel is dit volgens mij een plek waar je kunt schuilen. Waar je eventjes niets moet, waar ze niet sturen, duwen of trekken, maar waar je er gewoon mag zijn omdat je naast cliënt, overlastgever, verslaafde, psychisch zieke ook nog mens bent. Hoe zwaar is het als bijna je gehele netwerk bestaat uit mensen die je willen helpen of die je willen gebruiken?! Waar blijf jij dan nog als mens?

Dit is misschien de reden waarom Mary dan naar het Kruispunt gaat: omdat ze haar gelijkwaardig behandelen op een moment dat ze de vernederingen niet meer aankan.”

Zorg voor voeten

Toen ik 15 jaar geleden mijn pedicure diploma behaalde, wilde ik al pedicuren voor mensen die het minder getroffen hebben binnen onze samenleving.

Opgeslokt door het opstarten van mijn praktijk en de zorg voor mijn gezin heeft het een aantal jaren geduurd voordat ik het Kruispunt in mijn vizier kreeg.

Het Kruispunt werd onder mijn aandacht gebracht door Ellie Smeekens. Zij vertelde binnen de Walburgis te Arnhem het verhaal over het Kruispunt en de mensen die van deze opvang gebruik maken. Ik zag mijn kans schoon en heb direct met Ellie een afspraak gemaakt met de vraag of wij binnen het Kruispunt mochten komen pedicuren. Er werd positief op gereageerd.

De allereerste keer was het voor ons, Daphne en Wilma erg spannend of er wel klanten waren. We hadden met Ellie afgesproken dat we een affiche zouden ophangen op strategische plekken in Arnhem. Op die manier wilde we onze diensten bij onze toekomstige klanten onder de aandacht brengen.

Dan blijft het spannend of er klanten komen. Samen met Truus, onze steun en toeverlaat (voor de voetbadjes en de planning) hebben wij die eerste middag 17 paar voeten mogen behandelen.

Wij, Daphne en Wilma vinden het fijn dat er zoveel klanten vertrouwen in ons hebben.

Op dit moment proberen we met 3 pedicures een pedicuremiddag te verzorgen. 2- 3 Keer per jaar. Wij vinden het allemaal geweldig om dit te mogen doen. Het is een kleine bijdrage om te zorgen dat de voeten van de bezoekers van het Kruispunt op orde blijven. Wij geven naast de behandeling ook schoen advies en passen zo nodig direct iets aan, zodat het lopen aangenaam blijft.

Het is een feest om op deze middag aan de slag te gaan. We genieten van de verhalen en de gezelligheid op die middag. Als het aan ons ligt blijven we er ook in de nabije toekomst een vervolg aan geven.

*Margot Derwig
Daphne Rooker
Wilma Löwenthal*

Kookgroepen

De groepen die in 2014 op vrijwillige basis gekookt hebben voor het Kruispunt zijn:

- ✓ Protestantse Gemeente De Kandelaar
- ✓ Baptistengemeente Arnhem-Centrum
- ✓ Anglicaanse Kerk-Oud Katholieke Kerk Arnhem
- ✓ Parkstraatgemeente Arnhem
- ✓ Protestantse Kerk Rozendaal
- ✓ Protestantse Kerk Eerbeek
- ✓ Eusebiusparochie Arnhem
- ✓ Evangelische Broedergemeente Arnhem
- ✓ Evangelisch Lutherse Kerk Arnhem
- ✓ Protestantse Kerk Elst
- ✓ Volle Evangelie-gemeente De Hoeksteen, Velp
- ✓ Protestantse Kerk Schaarsbergen
- ✓ Sathya Sai Organisatie Arnhem
- ✓ Gereformeerde Kerk Zetten
- ✓ Taborgemeente Ede
- ✓ Greja Kristen Indonesia, Arnhem
- ✓ Diakonessenkerk Arnhem
- ✓ Gezamenlijke Kerken Oosterbeek
- ✓ Lions Club
- ✓ De Ronde Tafel
- ✓ Kiwani's
- ✓ Protestantse Kerk Heelsum
- ✓ Protestantse Gemeente De Vloedschuur
- ✓ Immanuëlgemeente Westervoort
- ✓ Rotary Club

Personeel

Bezoldigd:

Er zijn sedert 1 mei 2014 drie pastores in (deeltijd)dienst van Kruispunt (1,9 fte) - cao PKN.

Daarnaast zijn er 6 gastvrouwen en -heer en een schoonmaakster op parttime basis in dienst van Kruispunt – cao Welzijn.

Onbezoldigd:

Het bestuur van Kruispunt bestaat uit zeven personen;

Daarnaast zijn binnen Stichting Kruispunt ongeveer 30 vrijwilligers actief, die onze bezoekers ontvangen, de koffie zetten, opruimen en/of een luisterend oor bieden;

Sinds enige tijd beschikt Stichting Kruispunt over twee vrijwilligers die gratis de haren resp. voeten van onze bezoekers komen verzorgen;

Verder hebben stagiaires van Artez samen met onze bezoekers een kunstproject gemaakt;

Tot slot hebben we ook nog ruim 100 vrijwilligers die regelmatig voor onze bezoekers komen koken. De kookgroepen komen uit kerken, scholen en serviceorganisaties.

Financieel jaarverslag

OVERZICHT INKOMSTEN EN UITGAVEN	2014	2013
Inkomsten:		
Gemeente Arnhem	€ 163.463	€ 162.412
Kerkelijke en particuliere giften	82.745	67.455
Maaltijdsponsoring	15.000	15.000
<i>subtotaal</i>	€ 261.208	€ 244.867
Financiële baten	313	527
Overige baten	6	5
Totaal inkomsten	€ 261.527	€ 245.399

Uitgaven:		
Loonkosten	€ 179.287	€ 182.917
Overige personeelskosten	3.646	2.130
Huisvestingskosten	42.821	28.813
Maaltijkosten	24.749	25.100
Overige kosten	16.812	16.658
Financiële lasten	198	152
Totaal uitgaven	267.513	255.770

Exploitatietekort	€ -5.986	€ -10.371
--------------------------	----------	-----------

BALANS PER:	31-12-2014	31-12-2013
ACTIVA:		
Vooruitbetaalde kosten	€ 5.700	€ 912
Liquide middelen	39.452	50.145
	€ 45.152	€ 51.057
PASSIVA:		
Weerstandsvermogen	€ 14.107	€ 20.093
Kortlopende schulden	31.045	30.964
	€ 45.152	€ 51.057

Toelichting Financieel Jaarverslag 2014

Kruispunt heeft het jaar moeten afsluiten met opnieuw een exploitatietekort, dit jaar Euro 6.000, waardoor het weerstandsvermogen verder is afgenomen en per balansdatum gedaald is naar Euro 14.000.

Ten behoeve van drie extra ochtendopenstellingen is van de Gemeente Arnhem ook in 2014 een extra subsidie van ruim Euro 53.000 ontvangen. De kerkelijke en particuliere giften zijn gestegen met Euro 15.000.

Hierbij moet opgemerkt worden dat de kosten voor de renovatie van de keuken en het plafond in de verblijfsruimte van Euro 26.000 voor het belangrijkste deel zijn vergoed door de Dullertsstichting en de Nicolai Broederschap. In 2013 hebben deze beide Stichtingen ook het aanbrengen van de rookruimte van Euro 12.000 vergoed. Als wij deze bijdragen elimineren zijn de giften gestegen met Euro 2.000. Ook voor 2014 is ten behoeve van de reis naar Taizé een bijdrage ontvangen van de Dullertsstichting en de Nicolai Broederschap van Euro 3.800. De Maatschappij van Welstand betaalde een bijdrage van in totaal Euro 1.500 voor trainingsactiviteiten van vrijwilligers en personeel.

De loonkosten zijn licht gedaald als gevolg van een wat lagere inzet van professionals. Door de renovatie van de keuken en het plafond in de gemeenschappelijke ruimte, kosten ruim Euro 26.000 en het aanbrengen van de rookruimte in 2013 met kosten van Euro 12.000 zijn de huisvestingskosten toegenomen met Euro 14.000. De overige kosten zijn nagenoeg gelijk gebleven.

In 2014 hebben wij naast de eerder genoemde bijdragen financiële ondersteuning ontvangen van o.a. Vivare Euro 10.000, Stichting Rhederhof Beheer Euro 5.000, Diaconie Gereformeerde Kerk Euro 6.000, SKG College van Diaken PG Arnhem Euro 5.500, Diaconie Gereformeerde Kerk Bennekom Euro 3.850, Stichting Arts en Ethiek Euro 2.500 en een legaat van mevrouw Knorth van Drongelen van Euro 2.000.

Ook voor 2015 wordt de extra openstelling met 3 ochtenden gecontinueerd en door de gemeente Arnhem additioneel gefinancierd, waardoor de extra kosten worden gedekt. Daarnaast zullen wij onverminderd moeten doorgaan met het realiseren van aanvullende bijdragen. Dit is een must om de totale uitgaven te dekken en niet het beschikbare bescheiden weerstandsvermogen nog verder aan te spreken. Alleen dan kan sprake zijn van een zekere continuïteit.

Het is verwarmend dat wij naast de bijdrage van de gemeente Arnhem en een groot aantal Kerkelijke instellingen ook financieel worden ondersteund door particulieren en andere partijen. Samen met de inzet van vele vrijwilligers zijn wij zo in staat een onmisbare voorziening voor de dak- en thuislozen te realiseren.

Willem Nass
Penningmeester

Schenken

Stichting Kruispunt is geheel afhankelijk van giften en subsidies. Hoewel velen ons werk financieel steunen, is het steeds moeilijk de begroting rond te krijgen.

Daarom willen wij hier wijzen op de mogelijkheid donateur te worden en zo ons werk te steunen. Een aanmeldingsformulier vindt u op het laatste blad.

U kunt een bedrag schenken:

- ✓ eenmalig;
- ✓ periodiek
- ✓ bij testament

Stichting Kruispunt is door de Belastingdienst aangemerkt als ANBI (Algemeen Nut Beogende Instelling). Dat betekent dat giften aan Stichting Kruispunt aftrekbaar zijn.

Krijg geld terug!

Als u zich voor minstens 5 jaren verbindt, kunt u uw giften aan Kruispunt geheel aftrekken, ongeacht de drempelwaarde. U kunt zo 52% van uw donatie terugkrijgen van de Belastingdienst. Op een gift van bv. € 10 per maand krijgt u zo € 62 terug!

Het maken van een overeenkomst hiervoor met Stichting Kruispunt is kosteloos.

Elke bijdrage is welkom op bankrekeningnummer NL 85 INGB 0007 2357 57 t.n.v. Stichting Kruispunt, Arnhem.

Gegevens STICHTING KRUISPUNT

Bestuur

✓ Barth van Eeten	voorzitter
✓ Willem Nass	penningmeester
✓ Jes Spoelstra	onderhoud, website (tot 1 september 2014)
✓ Henny Beyer	contact Raad van Kerken Arnhem
✓ Sjoerd Meulenstein	secretaris
✓ Lieke van Zanten	personele zaken
✓ Guus van Kleef	fondsenwerving
✓ Peter Offringa	fondsenwerving, website (vanaf 1 september 2014)

Pastores

- ✓ Anton Metske
- ✓ Ellie Smeekens
- ✓ Connie Vliek

Adresgegevens

Spoorwegstraat 13
6828 AM Arnhem

Telefoon 026 4433072
Emailadres: stichtingkruispunt@planet.nl
Website: www.stichtingkruispunt.nl

Bankrekening

NL 85 INGB 0007 2357 57
t.n.v. Stichting Kruispunt Arnhem

AANMELDINGSFORMULIER DONATEUR

STICHTING KRUISPUNT ARNHEM

Ja, ik word donateur van Stichting Kruispunt!

Naam:.....

Adres:.....

Postcode en plaats:.....

Bankrekening:.....

Donatiebedrag:.....

eenmalig/maandelijks/jaarlijks (doorstrepen wat niet van toepassing is)

- Ik verbind mij voor 5 jaar en wil gebruik maken van de mogelijkheid van volledige aftrekbaarheid:

ja / nee (doorstrepen wat niet van toepassing is)

Het ingevulde formulier s.v.p. sturen naar:

Stichting Kruispunt

t.a.v. de penningmeester

Spoorwegstraat 13

6828 AM ARNHEM